

รายงานสืบเนื่องจาก

การประชุมวิชาการระดับชาติ

ราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงวัจัย ครั้งที่ ๕

วันที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

ณ อาคารศูนย์ภาษาและศูนย์คอมพิวเตอร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

“สร้างองค์ความรู้ สู่ท้องถิ่นไทย
ศรเชฐ์ท้องถิ่นไทย สังคมไทยยั่งยืน”

สถาบันวิจัยและพัฒนา

มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง และเครือข่ายอีกพันร่วม

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านจอมบึง

พิจารณาบทความวิจัยและบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์เพื่อการตีพิมพ์เผยแพร่ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติราชภัฏบ้านจอมบึงวิจัย ครั้งที่ ๕

รองศาสตราจารย์ ดร.โยธิน แสงดี
รองศาสตราจารย์ ดร.เติดชาย ช่วยบำรุง
รองศาสตราจารย์ ดร.กนิน สนธิเพ็มพูน
รองศาสตราจารย์ ดร.พงษ์นฤทธิ์ นาดาวรานันต์
รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนा บุญส่ง
รองศาสตราจารย์ ดร.จักรพงษ์ แก้วขาว
รองศาสตราจารย์ ดร.พงษ์ชาญ ณ ลำปาง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณ จุยะทอง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัมรารัตน์ วิริยะกรุณย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ สังวรานนท์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปนิพา วรรลพิรุณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประisan ตั้งยืนยงวัฒนา¹
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงพล ต่อเนี๊ยบ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ต่อศักดิ์ แก้วจัรสวีໄລ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์ ยอดมิม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ต่อศักดิ์ ซอแก้ว
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัตนา ศรีทัศน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจนศักดิ์ เอกบุญยะวัฒน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไสวaph กล้าสกุล
ดร.บุญเรือง ศรีเหรัญ
ดร.ชัยอ่อง พงศ์พัฒน์ศิริ
ดร.วรรรณรัตน์ วัฒนานิมิตกุล
ดร.ภิศักดิ์ กัลยาณมิตร
ดร.ภัทร裘 ยะสสะกะ
นางสาวyuวดี นิรัตน์ทะกุล

มหาวิทยาลัยมหิดล
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
มหาวิทยาลัยราชภัฏไอลอยด์ในพระบรมราชูปถัมภ์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
มหาวิทยาลัยรังสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตองครักษ์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
มหาวิทยาลัยนเรศวร
มหาวิทยาลัยสยาม
มหาวิทยาลัยราชภัฏไอลойด์ในพระบรมราชูปถัมภ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
ผู้อำนวยการกองวิจัยการตลาด
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านจอมปง
“สร้างองค์ความรู้ สุขของเกื้อไว้ไทย
เคลื่อนที่กิจกรรม ลังกวนไกบูรพา”

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๕
ราชภัฏบ้านจอมปงวิจัย วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านจอมปง

พิจารณาบทความวิจัยและบทความวิชาการฉบับสมบูรณ์เพื่อการตีพิมพ์เผยแพร่ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติราชภัฏบ้านจอมปงวิจัย ครั้งที่ ๕

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนกพร โพคัยสวารค์
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วนิดา ตรีสวัสดิ์
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรพล นามบุญเรือง
- ดร.อาคม เจริญสุข
- ดร.เสรี เพ็มชาติ
- ดร.ทักษิณ ชัยอิทธิพรวงศ์
- ดร.นพดล อ้ำดี
- ดร.อดิศักดิ์ แสงส่องฟ้า
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรถพล อุสาโยพันธ์
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสน่ห์ ระหว่างบ้าน
- อาจารย์ทรงเกียรติ อิงค์มาระธร

การจัดการแหล่งท่องเที่ยวเพื่อความอยู่รอดและการพัฒนาของตลาดน้ำคลองลั่ดมະยม Tourism Management for the Survival and Development of Khlong Lat Mayom Floating Market

ชนิกานต์ กิตติประชากร¹ มนินทร์รัฐ รัตนพงศ์กิจญ์โภ²

^{1,2} สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความอยู่รอดและการพัฒนาของตลาดน้ำคลองลั่ดมະยม และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความอยู่รอดและการพัฒนาของตลาดน้ำคลองลั่ดมະยม โดยศึกษาถึงสถานภาพ ทั่วไปของบุคลากรที่ตอบแบบสอบถาม และความคิดเห็นที่มีต่อองค์ประกอบพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยว แนวทาง การจัดการแหล่งท่องเที่ยว ความอยู่รอด และการพัฒนาของตลาดน้ำคลองลั่ดมະยม ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ จำนวน 349 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่ามั่นคงสิทธิ์สหสมัยพัณฑ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนในห้องถินเห็นว่าองค์ประกอบพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ สิ่งดึงดูดใจ ทางการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก สิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับน้อย เส้นทางขับส่งเข้าถึงอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนแนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ ทรัพยากรท่องเที่ยว การจัดการทรัพยากรเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และความอยู่รอดและการพัฒนา ได้แก่ วิสัยทัศน์ของผู้นำ การเผยแพร่ความรู้สู่ชุมชน การให้ข้อมูลที่ถูกต้องกับนักท่องเที่ยว ความเข้มแข็งขององค์กร การเข้าถึงแหล่งเงินทุน ระบบสังคมที่เอื้อต่อการทำงาน ทุนทางสังคม ความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการมีส่วนร่วม ของชุมชนภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

จากการทดสอบสมมติฐานโดยหาความสัมพันธ์พบว่า องค์ประกอบพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยว และแนวทาง การจัดการแหล่งท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความอยู่รอดและการพัฒนาของตลาดน้ำคลองลั่ดมະยม

คำสำคัญ : ตลาดน้ำคลองลั่ดมະยม การจัดการแหล่งท่องเที่ยว ความอยู่รอดและการพัฒนา

ABSTRACT

The purpose of this research aimed to study the survival and development of Khlong Lat Mayom Floating Market. It also studied the related factors to the survival and development of Khlong Lat Mayom Floating Market. The research studied the status of the personnel information, and their opinions on fundamental component of tourist attraction, tourism management and the survival and development of Khlong Lat Mayom Floating Market. The sample size are 349 people from this area by using questionnaires as tools to gather information. The research statistics consist of frequency distribution, percentage, mean, standard deviation and Pearson's correlation coefficient.

The results showed that opinion of Local People fundamental component of Tourist attraction at high level, Facilities at the low level, Access routes at moderate level. The Tourism management include of Travel resources, Resource Management for Sustainable Tourism, Conservation of resources tourism overview were at moderate level. The survival and development have the vision of leaders, The dissemination of knowledge to the community, Providing accurate information to travelers, Strengthening of organization, Access to capital, Contributing to social work, social capital, the cooperation of the relevant authorities , The participation of the community overview were at moderate level.

Testing the hypothesis relationship fundamental component of tourist attraction and the Tourism management. There is a positive correlation with survival and development of Khlong Lat Mayom Floating Market.

Keywords : Khlong Lat Mayom floating market, Tourism management, Survival and development

บทนำ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของหลายประเทศทั่วโลก จึงให้ความสำคัญในการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อช่วงชิง ส่วนแบ่งตลาดต่อไปนี้ ภารกิจด้านการท่องเที่ยว จึงเป็นภารกิจที่ถูกผ่านกลมกลืนไปกับการพัฒนาประเทศในทุกมิติ ดังนั้น การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของประเทศต่างๆ จึงได้มีการบูรณาการ งานด้านการท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาเศรษฐกิจ ซึ่งหากประเทศไทย มีแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่ชัดเจน บนพื้นฐานของเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง โครงสร้างพื้นฐานที่ดี ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์ และบุคลากรภาคการท่องเที่ยวมีศักยภาพด้วยแล้ว จะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยผลักดันให้ประเทศไทยนั้นฯ มีข้อได้เปรียบในการแข่งขันและสามารถพัฒนาการท่องเที่ยวของตนให้เดิบโตได้อย่างมั่นคง

การจัดการการท่องเที่ยว คือ เน้นการท่องเที่ยวเพื่อปลูกจิตสำนึกด้านอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรวัตถุธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยต้องมีการจัดการให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืน และให้ความรู้แก่สื่อความหมาย และศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวเพื่อปลูกจิตสำนึกให้นักท่องเที่ยวช่วยกันอนุรักษ์ธรรมชาติ มีกิจกรรมที่เน้นกิจกรรมการท่องเที่ยว และควรให้ทั้งภาคเอกชนและประชาชนท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมเพื่อช่วยกันดูแลทรัพยากรท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

ในการพัฒนาการท่องเที่ยว สิ่งที่ควรคำนึงถึง คือ เรื่องของความยั่งยืนของทรัพยากรการท่องเที่ยว ซึ่งที่ผ่านมาเมืองไทย ทำให้ทรัพยากรถูกทำลาย เกิดความเสื่อมโกร慕ในแหล่งท่องเที่ยว เกิดสภาวะมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นนี้ อาจเป็นผลมาจากการไม่รู้ไม่เข้าใจในเรื่องของการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยว หากปล่อยตัวทิ้งไว้ทรัพยากรท่องเที่ยวอาจถูกทำลายมากขึ้นและหมดสิ้นไปในอนาคต “ตลาดน้ำ” จัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านศิลปวัฒนธรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งของไทย เป็นสิ่งที่แสดงถึงวัฒนธรรม ประเพณีและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยที่มีความผูกพันกับน้ำตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะการตั้งถิ่นฐานที่อยู่อาศัยที่นิยมการตั้งบ้านเรือนตามแหล่งน้ำ ลักษณะ (สุมนทา หลนกย. 2543, หน้า 3, อ้างอิงจาก สมัย สุทธิธรรม, 2539, หน้า 1) ดังนั้น ภาพชีวิตของตลาดน้ำในปัจจุบันจึงเป็นภาพจำลองชีวิตของคนไทยในอดีตได้เป็นอย่างดี และตลาดน้ำยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก จะเห็นได้จากการพยาามพัฒนาพื้นที่บริเวณริมน้ำให้เหมาะสม เพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทตลาดน้ำในหลายๆ แห่งของแต่ละจังหวัดเพื่อรับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ

ตลาดน้ำคคลองสัตழะยม เป็นตลาดน้ำที่เกิดจากรวมตัวของชาวบ้านชุมชนริมคลองสัตழะยม แขวงบางละมุง เขตตั้งชั้น กรุงเทพฯ แต่เดิมเป็นตลาดริมน้ำเล็กๆ พ่อให้ชาวบ้านได้จับจ่ายใช้สอยมาอยู่หนึ่งที่

การคุณนาคมทางถนนมีมากขึ้น ทำให้การค้าที่ตลาดริมน้ำแห่งนี้หมดความสำคัญลงจนเลิกราไปในที่สุด ต่อมาลุงชวน ชูจันทร์ เก็บบ้าน เพื่อให้บุญชูได้มีแหล่งจำหน่ายสินค้าที่ผลิตในบุญชู ไม่ว่าจะเป็นผัก ผลไม้ ขนมหวานที่สืบทอดกันมาหลายชั่วอายุคน และบุญชูยังได้มีกิจกรรมร่วมกันอย่างอบอุ่นบางอาทิตย์แม่ค้ามายessonนักท่องเที่ยวที่ไม่มีบ้านอาทิตย์นักท่องเที่ยวมาเยี่ยมค้าก็ไม่มา รือแร่จะเกิดไม่เกิดอยู่หลายปี แต่เนื่องจากพื้นที่ขายของตลาดน้ำค่อนข้างกว้าง ไม่แออัด มีความเป็นธรรมชาติ ร่มรื่น และเงียบสงบ นักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตระหนักรถึงความสำคัญในการส่งเสริมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเพื่อความอยู่รอดและพัฒนาของตลาดน้ำคลองลัดมะยม ให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว และมีการบูรณาการทางด้านสิ่งแวดล้อม สังคม วัฒนธรรม และเพื่อใช้ในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน อีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความอยู่รอดและการพัฒนาของตลาดน้ำคลองลัดมะยม
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความอยู่รอดและการพัฒนาของตลาดน้ำคลองลัดมะยม

ขอบเขตของการวิจัย

1.1 ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนในท้องถิ่น ได้แก่ ประชาชนในตลาดคลองลัดมะยมที่มีอาชีพหลากหลาย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนท้องถิ่นในตลาดน้ำคลองลัดมะยม โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience sampling) สมุทรปราการ กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการของ W.G.Cochran เมื่อจากไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และกำหนดความคลาดเคลื่อน (e) ขนาดประชากรที่ยอมรับได้ (0.05) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$n = \frac{P(1-P)Z^2}{d^2}$$

ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลได้แบบสอบถามจำนวน 349 คน

1.2 ขอบเขตเนื้อหา

การจัดการแหล่งท่องเที่ยวเพื่อความอยู่รอดและพัฒนาของตลาดน้ำคลองลัดมะยม โดยใช้องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว แนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยว และความอยู่รอดและการพัฒนาของตลาดน้ำคลองลัดมะยม

1.3 ขอบเขตพื้นที่และระยะเวลา

พื้นที่ที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ตลาดน้ำคลองลัดมะยม กรุงเทพมหานคร ทำการศึกษาระหว่างเดือน สิงหาคม 2559 ถึง ธันวาคม 2559 รวมระยะเวลา 5 เดือน

วิธีดำเนินการวิจัย

1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งสร้างขึ้นให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สถานะภาพ อายุ วุฒิการศึกษา อัชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบไลค์เริร์ท (Likert's Scale) ซึ่งแต่ละคำถามผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียวและมีคำตอบให้เลือกตามระดับความสำคัญ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามลำดับ (บุญชุม ศรีสะอาด, 2543, หน้า 100)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยวลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบไลค์เริร์ท (Likert's scale) ซึ่งแต่ละคำถามผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียวและมีคำตอบให้เลือกตามระดับความสำคัญ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามลำดับ (บุญชุม ศรีสะอาด, 2543, หน้า 100)

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความอยู่รอดและการพัฒนาตลาดน้ำคลองลั่ดมะยมลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบไลค์เริร์ท (Likert's scale) ซึ่งแต่ละคำถามผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียวและมีคำตอบให้เลือกตามระดับความสำคัญ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามลำดับ (บุญชุม ศรีสะอาด, 2543, หน้า 100)

1.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิเคราะห์กรอบแนวคิด ทบทวนทฤษฎี และกำหนดนิยามตัวแปร โดยแบ่งการรวบรวมข้อมูลเป็น 2 ส่วน ดังต่อไปนี้

1) การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ยุ่งยาก

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการนาแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นประชาชนในตลาดคลองลั่ดมะยม

2) การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ยุ่งยาก

จากการศึกษาเอกสาร ที่เป็นแนวคิดทฤษฎี วรรณกรรม เอกสารลิ้งตีพิมพ์ วิทยานิพนธ์ ข้อมูลจากสื่ออินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวกับการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ความอยู่รอดและพัฒนา ประวัติตลาดน้ำคลองลั่ดมะยม

1.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) “ได้แก่ การแจกแจงความถี่และเสนอผลเป็นค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุमานด้วยการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation coefficient)

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาองค์ประกอบพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยว แนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยว และความอยู่รอดและการพัฒนาที่ระดับความสำคัญ

ตารางที่ 1 องค์ประกอบพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยว

องค์ประกอบพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยว	\bar{X}	S.D	ระดับความสำคัญ
สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว	3.4219	0.44	มาก
สิ่งอำนวยความสะดวก	2.4500	0.56	น้อย
เส้นทางขนส่งเข้าถึง	2.8073	0.69	ปานกลาง

จากการที่ 1 พบร่วม ประชาชนในท้องถิ่นเห็นว่าองค์ประกอบพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก สิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับน้อย และเส้นทางขนส่งเข้าถึงอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 2 แนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยว

แนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยว	\bar{X}	S.D	ระดับความสำคัญ
ทรัพยากรท่องเที่ยว	3.1198	0.59	ปานกลาง
การจัดการทรัพยากรเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	3.1406	0.62	ปานกลาง
การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว	3.1458	0.74	ปานกลาง

จากการที่ 2 พบร่วม ประชาชนในท้องถิ่นเห็นว่าแนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ ทรัพยากรท่องเที่ยว การจัดการทรัพยากรเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 3 ความอยู่รอดและการพัฒนา

ความอยู่รอดและการพัฒนา	\bar{X}	S.D	ระดับความสำคัญ
วิสัยทัศน์ของผู้นำ	3.1510	0.59	ปานกลาง
การเผยแพร่ความรู้สู่ชุมชน	2.7708	0.70	ปานกลาง
การให้ข้อมูลที่ถูกต้องกับนักท่องเที่ยว	3.1406	0.56	ปานกลาง
ความเข้มแข็งขององค์กร	3.1319	0.59	ปานกลาง
การเข้าถึงแหล่งเงินทุน	2.7083	0.67	ปานกลาง
ระบบสังคมที่เอื้อต่อการทำงาน	3.3056	0.67	ปานกลาง
ทุนทางสังคม	3.3177	0.62	ปานกลาง
ความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	2.8472	0.64	ปานกลาง
การมีส่วนร่วมของชุมชน	3.1000	0.47	ปานกลาง

จากการที่ 3 พบร่วม ประชาชนในท้องถิ่นเห็นว่าความอยู่รอดและการพัฒนา ได้แก่ วิสัยทัศน์ของผู้นำ การเผยแพร่ความรู้สู่ชุมชน การให้ข้อมูลที่ถูกต้องกับนักท่องเที่ยว ความเข้มแข็งขององค์กร การเข้าถึงแหล่งเงินทุน ระบบสังคมที่เอื้อต่อการทำงาน ทุนทางสังคม ความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการมีส่วนร่วมของชุมชน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวกับความอยู่รอดและการพัฒนาของตลาดน้ำคลองลัดมะยม

องค์ประกอบพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยว	ความอยู่รอดและการพัฒนาของตลาดน้ำคลองลัดมะยม	
	r	p
สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว	.467	.001
สิ่งอำนวยความสะดวก	.547	.000
เส้นทางขนส่งเข้าถึง	.639	.000
ภาพรวม	0.551	0.000

จากตารางที่ 4 พบร้า ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์องค์ประกอบพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ต่อความอยู่รอด และการพัฒนาของตลาดน้ำคลองลัดมะยม โดยใช้การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation coefficient) พบว่า องค์ประกอบพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยว ภาพรวมมีค่า p เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 โดยมีค่า r เท่ากับ 0.551 มีความสัมพันธ์ในระดับสูง

ตารางที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างแนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยวกับความอยู่รอดและการพัฒนาของตลาดน้ำคลองลัดมะยม

แนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยว	ความอยู่รอดและการพัฒนาของตลาดน้ำคลองลัดมะยม	
	r	p
ทรัพยากรท่องเที่ยว	.751	.000
การจัดการทรัพยากรเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	.671	.000
การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว	.787	.000
ภาพรวม	0.736	0.000

จากตารางที่ 5 พบร้า ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ต่อความอยู่รอด และการพัฒนาของตลาดน้ำคลองลัดมะยม โดยใช้การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation coefficient) พบว่า แนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ภาพรวมมีค่า p เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 โดยมีค่า r เท่ากับ 0.736 มีความสัมพันธ์ในระดับสูง

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยว

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับองค์ประกอบพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.89

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยว

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับแนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยวในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.13

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความอยู่รอดและการพัฒนา

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับความอยู่รอดและการพัฒนาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง “การจัดการแหล่งท่องเที่ยวเพื่อความอยู่รอดและพัฒนาของตลาดน้ำคลองลั่ดมະยม” ผู้ศึกษาได้นำประเด็นสำคัญมาอภิปรายผลดังนี้

1. องค์ประกอบพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก เช่นทางน้ำส่งเข้าถึง มีความสัมพันธ์กับความอยู่รอดและการพัฒนาของตลาดน้ำคลองลั่ดมະยม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง “ศักยภาพการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนริมแม่น้ำเจ้าพระยา: กรณีศึกษาบ้านร่องไช ตำบลแม่สี อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา” พบร. 1) ศักยภาพการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชน มีองค์ประกอบที่เหมาะสมสำหรับการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชุมชน 2 ด้าน คือ ด้านสิ่งดึงดูดใจและการเข้าถึง ส่วนองค์ประกอบด้านสิ่งอำนวยความสะดวกยังต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาต่อไป 2) ความต้องการของนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ต้องการในด้านสวัสดิภาพความปลอดภัย และด้านการบริหารจัดการภายในชุมชนในลักษณะที่ทันสมัย ให้เกิดความสะดวก นักท่องเที่ยวมีความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวในปัจจุบัน 3) แนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชน (ประจำบศิริ ภักดีพินิจ, 2545)

2. แนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ ทรัพยากรท่องเที่ยว การจัดการทรัพยากรเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับความอยู่รอดและการพัฒนาของตลาดน้ำคลองลั่ดมະยม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาและแก้ไขปัญหาชุมชนด้วยการจัดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน กรณีศึกษาตลาดน้ำบ้านน้ำผึ้ง อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ เป็นการศึกษาถึงแนวทางการพัฒนาชุมชนโดยการใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือ ในการพัฒนาชุมชน ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตลาดน้ำบ้านน้ำผึ้ง สามารถแก้ไขปัญหาให้แก่ชุมชนเรื่องผลผลิตทางการเกษตรได้ และยังมีการขยายผลไปสู่การแก้ไขปัญหาด้านอื่น อาทิ ช่วยรื้อฟื้นวัฒนธรรมการทำอาหารและขนมในท้องถิ่น ช่วยให้สัมพันธภาพในครอบครัวดีขึ้น เพราะสมาชิกในครอบครัวมาร่วมกันค้าขายสินค้า สร้างความรู้สึกภูมิใจในชุมชนของตน และมีการเริ่มนำบ้าน้ำเสียก่อนปล่อยสู่คลองมากขึ้น ในส่วนของกระบวนการจัดการเพื่อบรรลุผลเรื่องการท่องเที่ยว พบร. 2) ตลาดน้ำบ้านน้ำผึ้งทำได้ดีในหลายด้าน แต่สิ่งที่ต้องพัฒนาเพิ่มเติม คือ การส่งเสริมให้มีการจัดทำแผนพัฒนาตลาดน้ำ และการประเมินผลร่วมกันระหว่างองค์กรและผู้จำหน่ายสินค้า เพื่อสร้างการเรียนรู้ผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมอย่างครบวงจรแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อผลผลิตบทบาทที่จะเกิดขึ้นด้านสิ่งแวดล้อม และเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว (จริยาภรณ์ โลหะพูนตระกูล, 2549)

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย พบว่า ตลาดน้ำคลองลั่ดมະยมมีปัญหาเรื่องของสิ่งอำนวยความสะดวก ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องดังนี้ ผู้ประกอบการ หน่วยงานราชการและประชาชนท้องถิ่น

1. ควรมีการปรับรูปแบบการบริหารงานให้มีลักษณะบูรณาการ เรียนรู้ร่วมกันให้มากขึ้น
2. ควรมีการจัดทำนโยบายอิบราหิมกิจกรรมท่องเที่ยวเด่นๆ ในพื้นที่ร้านค้าแต่ละโซน เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถวางแผนและตัดสินใจได้ง่ายขึ้น ใช้เวลาในการค้นหาสินค้าน้อยลง
3. ในการศึกษาครั้งต่อไป ผู้สนใจควรที่จะศึกษาถึงกลยุทธ์การพัฒนาเพื่อความอยู่รอดและพัฒนาของตลาดน้ำคลองลั่ดมະยม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะยาว

เอกสารอ้างอิง

- จริยาภรณ์ โลหะพูนตระกูล. (2549). การพัฒนาแก้ไขปัญหาชุมชนด้วยการจัดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน กรณีศึกษาตลาดน้ำบ้านน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยหัวเฉียว.
นิคม จารุณี. (2544). การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ โอ.เอ.ส.พรินติ้ง海尔.

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2542). การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. เขียงใหม่ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ปิยพร หาวีกุล. (2544). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา บ้านไหส์พิน จังหวัดลำปาง.

ประกอบศิริ ภักดีพินิจ. (2553). การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน: กรณีศึกษาการท่องเที่ยวทางน้ำชุมชน ริมคลองเขตตลึงชัน กรุงเทพมหานคร. ศิลปาสถานมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.

มนัส สุวรรณ และคณะ. (2541). โครงการศึกษาแนวทางและการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่ รับผิดชอบขององค์กรบริหารส่วนตำบลและสภาตำบล. กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

วันดี สีสังข์. (2549). แนวทางเพื่อการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน ของจังหวัดกาญจนบุรี. เศกสรรค์ ยงวนิชย์. (2541). ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว. (พิมพ์ครั้งที่ 2). ขอนแก่น : ภาควิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

Gee, C, Makens, J ;& Choy,D, 1989, The travel industry. 2nd ed., Van Nostrand Reinhold, New York.